

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Marty Kracíkové Strategie seznamování heterosexuálních žen a mužů

Autorka předkládá empirickou kvalitativní práci zaměřenou na počátky vztahu u mužů a žen po stránce chování. Záběr empirické studie je od obecných behaviorálních strategií, jako je doba zahájení sexu, po konkrétní neverbální akty, které muži a ženy v klíčových okamžicích iniciace nového vztahu používají.

Témata empirické studie – místo seznámení, první rande, hranice vztahu, neverbální signály, zahájení sexu, používání flirtu – se točí kolem chování v počátcích vztahu a dobře korespondují s tématy, která autorka otevírá v teoretické části. Vcelku ale jak v empirické, tak v teoretické části tato témata stojí spíše vedle sebe, než že by byla logicky propojena. Až v empirické části jejich výběr a řazení, který v zásadě sleduje chronologii počátku vztahu, působí přirozeně a logicky. V části teoretické chybí lepší návaznost jednotlivých kapitol a není dostatečně vysvětleno, proč jsou ty které kapitoly zařazeny. Samotný text navíc místy působí roztříštěně, spíše jako výpisky. Odstavce a kapitoly nedrží pohromadě postupně se rozvíjející myšlenková linie. Některá témata jsou navíc zpracována poměrně povrchně a s použitím malého počtu, nebo ne zcela vhodných zdrojů. Využívání Wikipedie jako zdroje není vhodné vůbec a například literatura propagující učení seznamovacích koučů by měla být ještě kritičtěji zhodnocena, pokud je vůbec potřeba ji zařazovat. Jazyk je rovněž velmi akademicky nevyzrálý.

Informačně bohaté jsou kapitoly 2.2.3 Způsoby výzkumu neverbálního chování, kde autorka prokázala, že zvládá vyhledat si relevantní literaturu, nastudovat ji a přesně reprodukovat. Především díky této sérii podkapitol, které se věnují různě metodicky zaměřeným studiím seznamovacích strategií, si autorka připravila dostatečný teoretický rámec pro formulaci výzkumných otázek a pro následnou diskuzi.

Empirická práce prozrazuje, že autorka vynaložila spoustu času a energie, aby zpracovala rozhovory – které dostala již pořízené a přepsané. Velké množství materiálu (cca 40 rozhovorů) především pečlivě a na mnoha úrovních třídila. Třídění má hierarchickou strukturu – nejprve odlišuje seznámení zahajující dlouhodobé a krátkodobé vztahy, následně jednotlivá témata (např. první rande) v rámci dlouhodobých a krátkodobých vztahů a konečně pečlivě třídí odpovědi respondentů k jednotlivým tématům (např. podle způsobu realizace prvního rande). V rámci této hierarchické struktury pak prezentuje velké množství konkrétních citací, takže jednotlivé kategorie dostávají velmi konkrétní kontury z lidských příběhů. Někdy tyto příběhy získávají až příliš navrch nad analytickou práci s obsahy napříč rozhovory. V celku práce ale velmi dobře fungují a nejdůležitější sdělení – kde se muži a ženy seznamují a jak taková seznámení po behaviorální stránce probíhají – je dobře srozumitelné. Navíc se autorce podařilo prokládat výsledkovou část stručnými shrnutími (ačkoli nepříliš vhodně nazvanými jako Závěr) a také průběžně provádět zajímavá srovnání se skupinou homosexuálních mužů, které autorka sama nezkoumala, ale jejich rozhovory byly dříve zpracovány v bakalářské práci jiné kolegyně velmi podobnou metodou.

Konečně diskuze je stručnější, avšak dochází v ní ke komparaci s literaturou z teoretického úvodu a zajímavým postřehům.

Práci celkově hodnotím jako nepříliš vyzrálou z hlediska práce s literaturou a akademického psaní, ale přesto jako kvalitní výstup pečlivé snahy vytěžit maximum z materiálu, který měla autorka možnost zpracovávat. Doporučila bych ji v souhrnu hodnotit ještě známkou velmi dobře.

Jitka Lindová